

Domači dolgi

Sinonimi:

Bulgaarse Reuzen

Sorta je kot poletni por občasno omenjena v starejši strokovni literaturi (npr. M. Humeck, 1931; S. Avšič, 1966). Z imenom bolgarski je bila sicer znana tudi sorta zimskega pora. Predvidevamo lahko, da so sorto k nam zanesli bolgarski vrtnarji, saj npr. C. Jeglič v knjigi *Pridelujmo več dobre zelenjadi* zapiše: *»Na zelenjadnem trgu po mestih je tudi pri nas že videti dokaj lepega pora, ki ga pridelujejo in prodajajo največ bolgarski vrtnarji,...Bolgarski vrtnarji pri Ptujju pa sejejo še v začetku maja poletni por,...«*. V Sortno listo Jugoslavije, v takratni Seznam domačih in udomačenih sort, ki so upravičeno v pridelavi, je bila sorta vpisana že ob sami vzpostavitvi le-te leta 1967, kot vzdrževalec je bila že takrat navedena Semenarna Ljubljana. Kasneje (ob vstopu Slovenije v EU) je bila sorta zato, ker selekcija, ki jo je v Slovenji vzdrževala Semenarna Ljubljana, ni imela opravljenega preverjanja RIN, iz Sortne liste izbrisana. Po uspešno opravljenem preverjanju skladnosti s sorto Bulgaarse Reuzen, je bil sinonim sorte Domači dolgi ponovno vpisan leta 2016.

V starejših virih v slovenščini sorto imenujejo tudi Bolgarski, Bolgarski dolgi orjaški, Kamuš, Makedonski...

Rastline so zelo visoke. Listi so dolgi, ozki, svetlo rumeno zeleni, voščeni poprh je šibak, rastejo pokončno, v zgornji tretjini se močno upogibajo navzven. Lažno steblo je zelo dolgo, srednje debelo, po celi dolžni svetlo zeleno obarvano in oblikuje čebulico.

Sorta je primerna za poletno-jesensko pridelavo in je občutljiva je za mraz. Za sorte iz te skupine so značilni visoki pridelki, prijeten okus, a tudi občutljivost za manipulacijo. Poročajo tudi, da so sorte iz te skupine manj občutljive za tripsa (F.M.L. Kanters, 1993) in *Pytophthora porri* (W.D. Smilde, 1996). Dozori pozno, a ga lahko pobiramo od poletja do jeseni.

